mẽdaciũ. ℣tẽ q̃ nõ habet sõlidũtẽ quo teneat vanũ dicit. ut fantasma et sõpma. Ecce. v°. Multa sõpnia plime vanitates. Talia autẽ sũt et hec iuxta illud Ecc. xxxiiij. quasi qui apprehendit umbrã et sequitur ventũ sic qui tendit ad visa mẽdacia. ℣deo dicebat augustin⁹ Et si aliq̃ amarissem tedebat a puero hentere q̃ pene añis aplhẽdisse annolassem. ℣tẽ rebq vanis illud dit. hoĩbus ut parent i mẽsura coĩbus i quibz cũ aliq̃ videt sibi nõ appa ret. Sic tremis illud dit hominẽs Job xxxvij. Duces cũ dormierit a periet oculos suos et nichil inuenient Exemplũ ut i vnis patrũ. Cũ duo religiosi m habitu pauper transirẽt cũ duobz diuitibz et magnis viris et i multo silẽcio. direrũt illi diuitesEx'''
in manu
Dñe vos qui sic mũdo illustris. At illi. Ve vobis quibz sic mũdo illu dit. Jo neemie. v°. vanitate seducti sumꝰ. Nichil autẽ oĩa terrena dicuntur. vana tñ specialiq̃ gl'a humana. Vñ et ipa sibi specialiter optauit nomen vanitatis. Nõ enĩ dicit vane delitie. ul' vane diuitie. sz dicit vana gl'a. ℣pa enĩ inanis confert fulimentũ. q̃ diuitie ul' delitie. Vnde qd dicit Job viij°. Si ego glificio meipm gl'a mea nichil est. Ord autẽ nichil est. cui aĩ fidelmentũ pstare pt. Anima replet pter hoc dicit tamis gl'ia. Luce. vj. Diuites dimisit ianes. qd aũt ianue est i nullo replẽ pt. Minorẽ fructũ affert. Ysa. xl°. Dix gl'ia q̃si flos feni qui nullũ adducit fructũ. ℣tẽ aug tũsit. Et ideo sigificat p greces glosas. et macha. c. Brecũ autẽ intpretat sedm q̃sdã. est non est et talis est gl'a humana pter velocẽ trãsitũ. ℣tẽ minꝰ hz subsistẽ i termineꝰ. et macha. ij. Gl'ia hoĩs sicut flos agri sic floruit ita et ita arescit. q̃ turbigz luceat exterius. ℣tẽ minꝰ habet soliditatis. ℣deo aplus. Ro. xij. dicit. Nolite esse prudentes apud vosmet ipsos. Ecce. v°. Ecce ego q̃ loquebar ecce adsum. q̃i anolauit. ℣tẽ vehemẽt illu dit. Mihi enĩ gl'iari de alieno q̃si de suo. Corinth. xij. q̃ habes q̃ nõ acce pisti. si autem accepisti q̃ gl'iaris q̃si nõ ac cepis. Hec igit terrena vana de q̃b dicit augustin⁹. et terrena vana non q̃rant. Et gregorius in aplõ dicẽte. Colo. iij. Que sursũ sunt q̃rite nõ que super terra. Nec mirũ si plg illa subtrahit q̃ri q̃ sta. Illa enĩ prosa. ista vilia. Job q̃ enĩ multi est i celo et a te q̃ volui sup terrã. Ibĩ. q̃rũ et quale est illud qd patũ est i celo. et q̃ vile est qd volo sup terram. ℣tẽ illa quinq̃ q̃rite nemi quia de illis intelligit q̃rite et in uenietis. Hec autẽ a multis q̃runtur et nũq̃ inuenũt. ℣tẽ illa inuenta nũ q̃ amittũt. Hec autẽ natẽ e cito pdẽ. luce. viij°. Hec q̃ pasti cuig erunt. q̃si dicẽt nũq̃ remanebit. nõ vtiq̃ sed cito deficiẽt te. Oze stultũ est ut ob missis celestibz terrena vana q̃rere. Adhuc cũ ecclã dicit celũ cuig supma pes est religio. q̃ est aliud in religione q̃rẽ terrena q̃ in supma pte celi q̃rere terrã. ℣tẽ cum religio sit locus humilitatis. qd aliud est q̃rẽ in religione vanitatẽ aliquã q̃ ventũ qui pflare solet i montibz q̃rere i valle. Et si nũ q̃ sint q̃renda terrena et vana. multo mins i religione. Et ideo dicit reli giosis. et terrena vana nõ querãt. Sequit. Nec capiãt mostia diuitib esse utilia nõ pauperibz. si diuites il lic humiliant et pauperes illuc iflant. Sũt aliqui pceptores quibz ẽ pro ratione volũtas. Nõ fuit de talũ nũo augy. Ipse enĩ tradẽdo mãdata subiugit. macionẽ i hijs precipue q̃ nõ sũt liquide iustice pma fraus est illud. Nõ a vob exigit aut a vobis subditis veniã postuletis. Cui subiugit iõ cũ dicit. Ne apud eos quos oportet esse subiectos ir. Et sũt mãdata cũ rõnibz ãneris i regu la ãsi xvj°. q̃ facile diligẽs leõr inue niet. Int q̃ q̃renda sũt pprio pdẽ q̃z hic reddit racio cũ dicit. Ne capiãt.

Qz monastia q̃busdã nõ pfũt ad salutẽ et quo ad alia sũt utilia q̃busdã et quibus ex causis et de sup bia pauperum. Capitulum Vi cesimum Octauum.

Dicit autẽ ex hoc ubo q̃ aliq̃ reputãt in monastijs quibz non sũt ipsa monastia ad salutem. Quo enĩ erãt eis ad salutẽ quibus nõ sũt utilia. ymo ẽte ñ solũ aliq̃ ij°. multi. Inde est qd septũ est i ewã°. mathi xxuij. Duo erũt in leõ. saliez i quieto statu gregalcois. vnq assumẽt et alt relinq̃t. Terribile ubi qua nõ dicit plures assumẽdos q̃ relinq̃dos. Hec est desolacio ozee di centis. Ozee. viij. Consolacio abstõ dit est ab oculis meis q̃a ipse inter fices saluet i fering diuidet. Ipse enĩ inferno i felices religiosos diuidet a fibz suis cũ exercitibus angelis et separabz malos de medio iustoz mittenẽ ad eũ. Hinc est fletus illig sancti ablis siluani de quo legit i vitis pũm. qui cũ existẽs int fices raptus i extasim et reuersꝰ ad se fleret i consolabiliter lamentando. Et cũ frẽs instarent sollicite ut dice ret eis quid vidisset q̃re sic fleret. tandẽ ad instantiã eorũ multum videns dixit. Frẽs ad iudiciũ dei rapt sũt et vidi multos de seculari habitu eũtes ad gl'am. et de nostro situ eũtes ad tormẽta. Et lugebat senex et nolebat erue de cella dem cepꝰ. q̃ et si cogebat erue cooperi bat capucio caput et dicebat. Ord nate est vide lumẽ studi i quo nichil utile est. Facendũ autẽ q̃ tres sũt cause pter quas pluant aliq̃ i mo nasterijs fructu salutis. Una gl'a lis et duo particulares. Gnalis est pcm mortale qd cauq̃. Hoc enĩ fuit ne pfit religio ad salutẽ habitus et pfessio. uel societas uel opa exteri ora bona ul' nomẽ ul' fama uel de dicatio sui deo ul' loci. Et ad dicit Ecc. xxx. Salus aie i scitate iustice nõ in scitate habitus ul' professio nis uel societatis uel operũ exteri orũ ul' nominis ul' fame ul' gsecrationis uel loci. In scitate inq̃ iustice. Nõ pt autẽ esse scitas iustice. ubi est a liqua inundicia mortalis pcti. q̃a scm dẽ est q̃ mundũ. per mortale ingrit pctm qui cõmittit illud i re ligione puant salute. quia michil aliud pdest eis ad illam. Ideo dicit Theod. Nõ theosolimus fuisse sz theo solimus bn virisse. laudandũ est. Alia causa et particularis est fratna offensa. Qui nũq̃ vult petere veniã aut nõ examinꝰ petit sine causa est i monastio. ecclã si inde nõ pcipiatur. Hoc enĩ est qd fuit reprbatũ dõ. q̃ si ei offertur nõ pt deo hominꝰ placere nisi pius fr placetur ei. Inde est qd dicitur i ewãgelio mathi. v°. Si offers munꝰ tuũ ad altare. et ibi re cordatꝰ fueris q̃ fr tuus hz aliq̃ adu sus te relinq̃ ibi munꝰ tuũ ante altare et vade prius reconciliari fri tuo et tũ veniẽs offeres munꝰ tuũ. Alia causa et particularis est superbia de qua hic habet. Et hẽt de hoc exemplum in vitis pũm. vbi dicit q̃ quidã scitus pr vidit i visiõe q̃ duo scelerates i e quis portantes trabẽ accedentes ad ecclam quãdã. et cũ appropinquarent et vellẽt preire suũ q̃ parẽ ipsis in tuisset sed collocatis neutꝰ intrauit. et qui visu ostendebat dixit ad eũ. Hij sũt qui volũt portare iustitiã cũ superbie iugo. et nõ humiliant se ut ambulent humiliter i via xpi. Et ideo remanebũt foris a regno xpi. Inde est q̃ dr i ewã°. Mathi xvij. ipsis apl'is qui erãt summe pfectionis. Ut si quersi fuerit et efficiamini sicut pueri nõ intrabitis i regnũ celorũ. Sũt q̃dã q̃ fuerũt inutilia aliq̃b q̃ quo ad salutẽ monastia. quoz duo utilia videlicet unũ est delectũ i pri mũ. alterũ i deũ q̃ tamq̃ pria et particularia. augy tãgit i regula. pomũ vo tãq̃ finale et ad alia ml'.

Ex'''

Ex'''

nõ.

Nõ bñ.

de q̃ ifra

Nõ.